

PARAULES D'ANNA M. GELI, RECTORA MAGNÍFICA DE LA UDG, EN L'ACTE D'INVESTIDURA COM A DOCTORA HONORIS CAUSA DE LA DOCTORA ENCARNA ROCA I TRIAS

*Distingits doctors, professors i professores,
nou membre del Claustre de la UdG,
membres de la comunitat universitària,
senyores i senyors, amigues i amics,*

Avui celebrem la setena sessió d'investidura de doctors honoris causa de la història de la Universitat de Girona. I la doctora Encarna Roca és la quinzena persona a qui s'atorga aquest honor universitari. I la segona dona, després de la professora Carmina Virgili. En la llista, hi ha presents representants de molts camps de la creació, de l'estudi, de la ciència i la cultura. Els doctors honoris causa de la UdG abracen aspectes de l'activitat humana tan diversos com l'economia, la geologia, la química, la història, la filosofia, la gastronomia, el pensament, la música, la ictiologia, la política i l'advocacia. Han estat nomenats pels seus mèrits, per la seva contribució al progrés de la societat i per la seva implicació amb la nostra Universitat, i hem de dir que, tots i cadascun d'ells, aporten un benefici significatiu a la nostra institució, que en surt especialment reforçada. En la cultura anglosaxona es diu que l'obra que perviu dels editors és el catàleg que han treballat amb cura. De les universitats es podria dir una cosa semblant. Un dels trets que les caracteritza és justament el nivell i la grandesa humana i intel·lectual de les persones que han merescut aquest reconeixement. Entre d'altres factors a tenir en compte, la relació d'honoris causa és una radiografia de les voluntats, dels desitjos i les aspiracions, dels reptes i els compromisos de la Universitat mateixa.

Per això avui tornem a celebrar una cerimònia de gran transcendència per a la nostra Universitat. Una cerimònia festiva i d'exaltació dels valors propis del món universitari. Una cerimònia que proclama també la necessitat que la Universitat s'obri al món que l'envolta, que reculli les energies pròpies de la societat i les faci seves.

Som conscients que els moments que vivim són extremament difícils. No només pel que fa a les conseqüències de la crisi, amb la consegüent política de contenció econòmica que estem obligats a dur a terme. També pel que fa a la redefinició mateixa del sistema universitari, del paper de les universitats en el si de la societat. Avui no és el moment d'entrar en aquests assumptes que marquen la línia del dia a dia, però sí que és bo de tenir-los en compte. Justament perquè, avui, la Universitat sencera, com a institució, pren una sola veu en un acte que reafirma el nostre compromís col·lectiu per l'excel·lència.

No puc afegir gaire res més als elogis que, en el moment de la *laudatio*, ha rebut la doctora Encarna Roca. I tanmateix, els seus mèrits, evidents i diàfans, es concentren en un aspecte que m'agradaria remarcar i que és el que avui honorem de manera especial: el seu compromís progressista amb una justícia equitativa i una legislació que no solament regula el present sinó que és baula que ens relliga amb el passat. Un compromís, també, amb un país com el nostre, que es va dotar d'una legislació pròpia

fa segles i que ha pervingut fins als nostres dies com a tresor jurídic i també com a senyal d'identitat.

En aquest sentit, la tasca de la doctora Encarna Roca és exemplar. Cal destacar la seva vocació docent i la seva condició de pionera, com a dona, en el món de la jurisprudència. Cal destacar la seva implicació en la recerca i en l'estudi de les lleis. Però m'atreveixo a dir que la gran aportació de la doctora Roca és la seva dedicació intensa i continuada a la reafirmació del dret català. I, amb el dret, aquest instrument de convivència de què ens dotem, la reconstrucció d'una part transcendental de la nació on habitem.

El dret civil d'aquest país és, ha estat, continuarà essent, un mètode efectiu de civilització. Però, al mateix temps, és un monument, una base sobre la qual s'ha construït una manera d'organitzar-se, una geografia humana i un model de relacions socials. Un monument, repeteixo, a l'alçada de les grans construccions artístiques o dels avenços científics, a l'alçada de tot allò que transmetem a les noves generacions i que ens identifica com a poble. I Encarna Roca ha treballat, al llarg de la seva trajectòria, amb una constant implicació a favor de la consolidació d'aquest dret particular i creador d'un esperit col·lectiu.

Aquí m'agradaria esmentar especialment la seva labor com a directora de les Jornades de Dret Català de Tossa, una iniciativa que ens és ben propera i que va servir, entre altres coses, com a empenta dels estudis universitaris a Girona. Els estudis de Dret a Girona, la seva evolució i la seva diversificació, han estat un dels pilars de la nostra institució. Van representar, en el seu moment, un plus de prestigi que s'ha anat solidificant amb els anys. Amb la concessió del doctorat honoris causa a la professora Encarna Roca retem també homenatge, en certa manera, a totes les persones, tots els professors i les professores de la UdG que treballen en el camp jurídic.

Permeteu-me que ara faci una breu aportació personal. Durant una curta època de la meua vida vaig tenir l'honor de formar part de l'administració catalana, com a responsable de la Secretaria de Família del Departament de Benestar i Família. Aleshores, la lectura dels treballs d'Encarna Roca, publicats poc temps abans i referits a la família i al canvi social que experimentava la institució i a les noves formes de relacions interpersonals, van ser per a mi una font de coneixement basada en un criteri sòlid i fonamentat. (Recordo concretament una publicació: *Família y cambio social*, Ed. Civitas, 1999). No parlàvem de «família», sinó de «famílies», i aquest canvi conceptual, de to progressista i acollidor, es deu en bona part al mestratge de la doctora Roca, al seu interès per aconseguir que els ciutadans puguin viure la seva intimitat amb absoluta llibertat i respecte.

Celebrem, doncs, la incorporació d'una figura destacada del món del dret com a membre del Claustre de la Universitat de Girona. Amb l'alegria de la celebració d'un acte acadèmic de prestigi i amb la convicció d'haver enfortit el patrimoni de la UdG amb una persona que l'honora a bastament.

Un acte com aquest ens esperona i ens dóna forces, com a Universitat, per deixar constància dels objectius i les fortaleses de la nostra institució. Ara, més que mai.

Moltes gràcies a la nova doctora pel seu mestratge.
Moltes gràcies a tots vosaltres per la vostra presència i el vostre suport.

Anna M. Geli
Rectora de la UdG
Girona, 13 d'abril de 2012